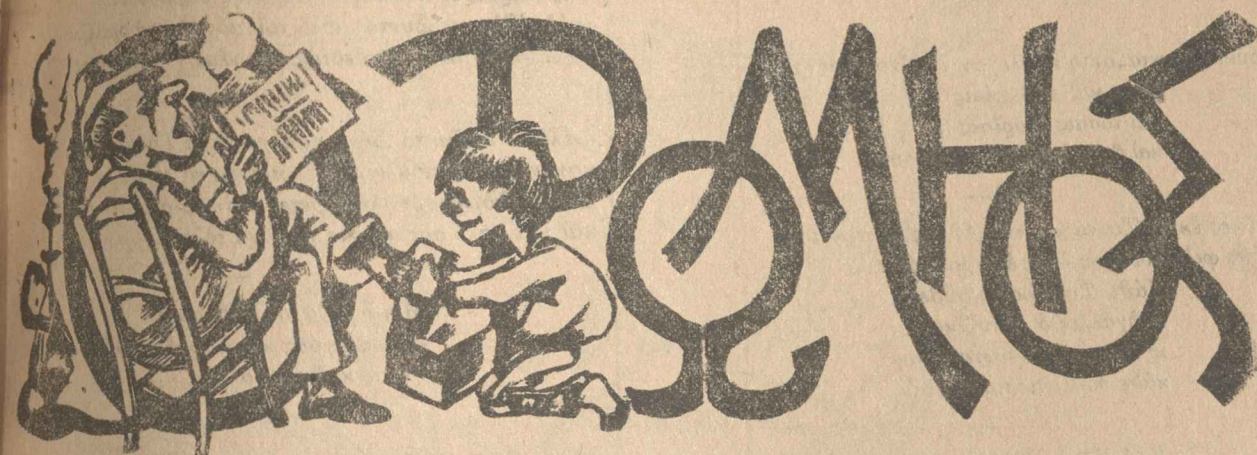

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ελκοστών και πρώτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Χίλια καὶ ἑννηακόσα καὶ ἑξή
καὶ ὄλα χάπια Μπαρμπαλέξη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολὴ, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ὁ στὸ χέρι.

Ἐξ τοῦ μηνὸς τοῦ Μάη,
τὸ πολίτευρον βρωμάει.

Ἐννηακόσοι καὶ σαράντα
καὶ γαλήνη κατὰ πάντα.

Ἡ Δούμα τῆς Ρωσίας
καὶ ὁ ξύλινος Λυσίας.

Δοιπὸν συνῆλθε κατ' αὐτὰς
καὶ τῆς Ρωσίας ἡ Βουλὴ
μὲ τόσους Ρώσσους βουλευτὰς
καὶ μὲ λαὸν Τσαροφιλή.

ὦ! τί πανήγυρις χάραξ!
μετὰ τὰς τόσας συμφορὰς
τῶν Κοζάκων τῶν φρικτῶν τὰς αἱματοχυσίας
εἶδε τέλος εὐελπίς ἡ Δούμα τῆς Ρωσίας.

Δούμα, ποῦ τὸ κράτος τῆς Ρωσίας ἀννυοῖς...
παραννοὶ δεσπότης καὶ Τρεπὸφ αἰμοδιψεῖς
ἐκεῖ σήμερον ἐσπάρη
τῆς ἐλευθερίας σπόρος,
καὶ θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ
κάθε ῥήτωρ λιμαδόρος.

Χαῖρε, Δούμα, ποῦ λυτρώνεις
δυστυχίας θρόεμματα,
χαῖρε, Δούμα, ποῦ φνιγρόνεις
ἀπὸ Ρώσων αἵματα.

Χαῖρε, Δούμα δοξασμένη,
ποῦ ρχεσαι στεφανωμένη
μὲ στεφάνη ματωμένα
καὶ δὲν σκιάζεσαι κανένα.

Χαῖρε... Σύνταγμα κρατεῖς
καὶ ὁ κυρίαρχος γελᾷ,
καὶ σὲ πτώματα πατεῖς
καὶ στηλόνεσαι ψηλά.

Δημονοῦνται μαῦροι πόνοι,
καὶ ἄθλοι τοῦ παπᾶ Γκαπόνν,
καὶ Κοζάκων ἐπελάσεις,
καὶ ἀπὸ γῆς καὶ ἀπὸ θαλάσσης
μὴ φωνὴ φωνάζει: Νίκη,
καὶ ξυπνοὺν νωθοὶ Μουζικοὶ.

Στὴν Πειρούπολι τί σάλος,
τί πομπώδης τελετὴ...
τρέχει τρέχει καὶ ἕνας καὶ ἄλλος
καὶ ἑξαλλος χειροκροτεῖ.

Παρόντες ἦσαν ὅλοι
λαμπροὶ καὶ ἀκτινοβόλοι.
Καὶ ὁ Τσάρος ὁ λαοφιλὴς
καὶ ὅλ' οἱ τιλοῦχοι τῆς Αἰλῆς,
καὶ πρῶτοι μεριστᾶνες
καὶ Δούκισσαις νταρντάναις.

Καὶ ὁ Τσάρος ὁ τῶν Ρωσσιῶν
κατόπιν τόσων θνσιῶν
ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῆς Δούμας τῆς μεγάλης,
οὐ μὴν εὐρέθησαν ἐκεῖ
καὶ τῶν Ρωμηῶν πολιτικοί,
Κόντες, Ζαήμης, Ράλλης.

Ὁ δὲ Πρόεδρος Μορόντζεφ, σὰν γὰρ λὲς ὁ Κασιώτης,
ἕνας Ρώσος πατριώτης,
ἐκτυποῦσε τὸ κουδοῦνι μὲ τῆς δαδ τοῦ τῆς χειρὸς αἰσ,
καὶ μιλοῦσαν γιὰ φουστάνη τοῦ σερμοῦ καμπόσαις κούκλαις,
καὶ ἐπερίμεναν ἀπέξω χασομέρηδες χαχόλοι
γιὰ νὰ πάρουν θέσεις ὅλοι.

Ἦχσαν ἦχοι μουσικῶν
καὶ ὁ κόσμος ἐνθουσία,

ποῦ κράτος Συνταγματικὸν
ἔγινε κ' ἡ Ρωσία.

Οἱ Δούκες ἐκνιτάζοντο κ' ἔλεγον : τείναι τοῦτο ;
πάνε καὶ Σιβηρίαις
καὶ τόσαις ἑξορίαις
καὶ βούρδουλας καὶ κνοῦτο.

Οἱ Δούκες ἐκνιτάζοντο καὶ τῆς Αὔλης οἱ πρῶτοι,
καὶ κάθε φιλελεύθερος λαὸς ἐχειροκρότει.

Κάθε Τρεπὸν ἐκρύβετο
κ' ἠγάλλετο ὁ Μουζίκος,
κ' ἔσπαζε κ' ἐσυντρίβετο
κάθε δουλείας κρῖκος.

Κ' ὁ Ρώσος Σύνταγμα βαστά...
ὅτους τάφους ἔτριξαν ὁσὶ
κεκοιμημένων Τσάρων
κ' ἀρχαίων Γοσποδάρων.

Ἡ Δούμα δὲ μετὰ σφαγῶν
καὶ τόσους χρόνους πάλης
ἐκύρωσε τὰς ἐκλογὰς
τῆς Τήνου καὶ τῆς Πάλλης.

Ὅμως μαθὼν κ' ὁ Φασουλῆς πῶς κ' ἡ Ρωσία τώρα
θάνατο κρησφύγετον θεσμῶν καὶ Συνταγμάτων χώρα,
φρενήρης ἀνεβόησε : τοὺς χάρει, συμπεθέρα,
κ' ἐπέταξε ἐκεῖ πέρα.

Κ' ἐμπρὸς τὴν Δούμαν προσελθὼν σὺν πρῶτος Γοσποδάρως
εἶπε τοιαῦτα σοβαρὰ μὲ τόλμην καὶ μὲ θάρρος.

Συντάγματος ὑποβολή ἐπὶ τὴν Δούμαν ὑπὸ Φασουλῆ.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς κνιτάζω συνηγμένους
ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ χρυσοστεφανωμένους.

Κ' ἐγὼ μὲ σὰς ἐπικροτῶ
τῶν Ρώσων τὴν μεταβολήν,
κ' ἐνθουσιώδης χαιρετῶ
τῶν Γοσποδάρων τὴν Βουλὴν.

Ἀνέτειλε πραγματικῶς
χαρμόσυτος ἡμέρα,
καὶ χάρις Συνταγματικὸς
γράφεται κ' ἐδῶ πέρα.

Ὁ μέγας Τσάρος ἔρχεται μὲ Σύνταγμα σὺν χέρι,
κ' ὅλος ὁ κόσμος χάρει,
πρὸ πάντων ἡ σφριγῶσα γῆ
τῆς νέας Ρωμοσύνης,
τῶν Συνταγμάτων ἡ πηγὴ
καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Λεχθῆτε κ' ἀπὸ μέρους μου θερμὰ συγχαρητήρια...
χαλάλι τόσοι κόποι σας, χαλάλι τὰ μαρτύρια,
χαλάλι τόσων αἵματα, ποῦ χύθηκαν σκληρὰ,
κ' ἔτρεξαν κ' ἐκοκκίνισαν τοῦ Νεῦα τὰ νερά.

Χαρῆτε σήμερα καὶ σεῖς, στεφάνηα τώρα πλέξετε,
σὰς καρτερεῖ πολίτευμα μεγάλης εὐφροσύνης,
κ' ἀπ' ὅλα τὰ Συντάγματα τοῦ κόσμου νὰ διαλέξετε
τὸ Σύνταγμα τὸ καθεστὼς τῆς νέας Ρωμοσύνης.

Ἄλλων λαῶν τὸ Σύνταγμα, γενναῖοι Γοσποδάρωι,
κανένας ὡς ὑπόδειγμα δὲν πρέπει νὰ τὸ πάρῃ.
Ἐπὶ τὴν Ρωμοσύνη στρέψετε, ὅτῃ τὸ ροιζικὸ μας,
καὶ γὰρ καλὸ σας πάρετε μονάχα τὸ δικό μας.

Μετὰ μεγάλων σεβασμῶν
καὶ σφρίγους καὶ παροξυσμοῦ
σὰς τὸ καθυποβάλλω.

Σὲ τούτῃ τὴν ἀνατροπῇ
μ' ἐκείνο μόνο προκοπὴ
θὰ δῆτε δίχως ἄλλο.

Μὲ τοῦτο δὲν θὰ κλαύσετε,
μὲ τοῦτο θ' ἀπολαύσετε
τοῦ κόσμου τὰγαθὰ.

Μὲ τοῦτο μὲρὸς θὰ τρέχετε,
κ' εἰς γνώμας μὴν προσέχετε
κάθε κολοκυνθὰ.

Ἄν εἴχατε τὸ Σύνταγμα τὸ τρέχον τῆς Ἑλλάδος
δὲν θάταν τώρα νικητὴς ὁ κύριος Μικάδος.

Ἄν εἴχατε Πρωθυπουργοὺς καθὼς τὸν Θεοτόκην
καὶ τὸν ρεπουμπλικάνο,
δὲν θάθελα γὰρ τὸν Νοτζῆ κ' ἐκείνον τὸν Κουρόν
ἐγκώμια νὰ κἀνω.

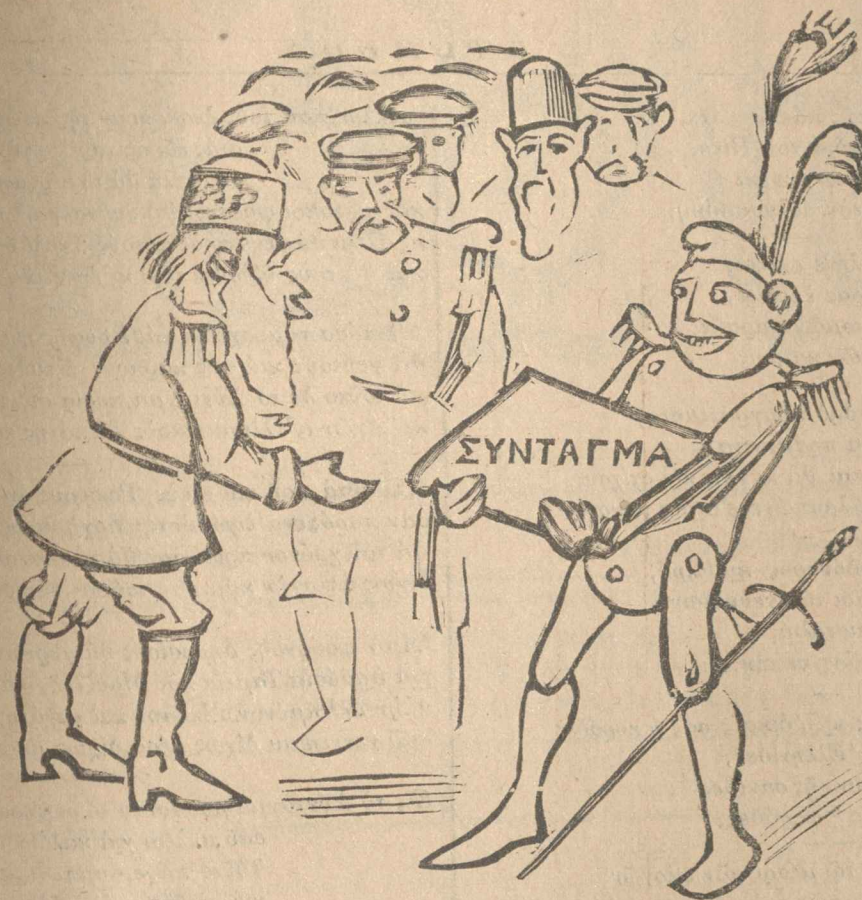
Ἄν εἴχατε καθὼς ἐμεῖς Βουλευτηρίου βῆμα,
ποτὲ δὲν θ' ἀγνοίσατε μὲ νικημένων βόγγο,
καὶ μήτε μέσ' αὐτοῖς γυαλοῦς ἐκείνους τῆς Τσουσίμα
θὰ πνιγε τῆς ἀρμάδες σας ὁ Γλαπωνέζος Τόγγο.

Μὰ γὰρ κνιτάξετε κ' ἐμεῖς ὡς τώρα πῶς περάσαμε
καὶ πῶς μὲ τὰ Συντάγματα καὶ τοὺς θεσμοὺς ἐδράσαμε
Ἀφήσετε τὸν πόλεμον τὸν τότε τῶν Ἑλλήνων,
ποῦ καὶ τῆς Μόσχας ἔσεισε τὸ δοξασιὸν Κρεμλίνον.

Ἀφήτε τόσα κλέη μας κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν,
ὅπου τὸν κόσμον χάλασαν,
καὶ πρὸς τοῦ Κόντε στρέψετε τὰς τελευταίας νίκας,
ἐπὶ τὴν Πάλλη, ἐπὶ τὸν Κορδόναρο, ἐπὶ τὴν φλόγα τῆς Μαρίνας.

Μὴ κλέη λογαριάσετε παρωχημένων χρόνων,
κνιτάξετε, συμπεθέροι, τὰ τελευταῖα μόνον,
κ' ἂν θέλετε μὴ στήσετε
ἐπὶ τῆς Δούμας τὸν βωμὸν
χωρὶς νὰ συζητήσετε
τὸ καθεστὼς ἡμῶν.

Καθόλου μὴν προσέχετε ἐπὶ ἄλλων τὰ Συντάγματα,
τὸν Φασουλῆ ν' ἀκούσετε, ποῦ σὰς μιλεῖ μὲ πράγματα.
Μονάχα τὸ Ρωμαῖκο γεννᾷ κρυφαῖς λαχτάραις
κ' εἶναι πολὺ κατάλληλον ἐπὶ τῆς χώρας τῆς πρωτεύουσας.

ἐπὶ τὸν λαόν τους ἡ θηλειὰς τῶν δεσποτῶν τὸν πνίγουν
ἐπὶ τὸν πῶς τῆς λευθερίας τὰ μάτια πρωτανοίγουν.

ἐπὶ τὸν καθὼς ἔξερετε, καὶ πάλιν ἀναστήσαμε
τοὺς Ὀλυμπιακοὺς,
καὶ κόσμους ἐσασίσαμε
τὰ μάλ' ἀδελφικοὺς.

Μὲ τοῦτο φαιδρυνόμεθα,
κ' ὅσο περνοῦν οἱ χρόνοι
φαιδρύτεροι γινόμεθα
καὶ πλέον φαμφορόνοι.

Μὲ τοῦτο φέγομεν δριμεῖς
γειτόνων κράτη σκυνθρωπά,
μὲ τοῦτο κάνομε δριμεῖς
τὸν Ἀλεποῦ καὶ τὸν παπῆ.

Μὲ τὸ Σύνταγμα μας μόνον,
ποῦναι κάσφος τῶν γειτόνων,
ἐπὶ τὸν καθὼς ἔξερετε, καὶ πάλιν ἀναστήσαμε
τοὺς Ὀλυμπιακοὺς, καὶ κόσμους ἐσασίσαμε
τὰ μάλ' ἀδελφικοὺς.

Μὲ τὸ Σύνταγμα μας φέτος
μαρτυρεῖ κ' ὁ Περικλῆτος
ὅτι δρόμο πῆραμε
καὶ κοτίνους σπείραμε.

Πᾶς λαὸς ἐχειροκρότει
γὰρ τὸ γέρας τοῦ κοτίνου,
νίκησε κ' ἡ Σημυρῶντι
ἐπὶ τὸν λόν-τέννυς τὴν Μαρίνον.

Λεχθῆτε τοῦτο σήμερον ἐπὶ πλακὸς χρυσοῦς...
μὲ τοῦτο, Γοσποδάρωι μου, θὰ μάθετε καὶ σεῖς
τὸ τί θὰ πῇ Ντοβλέι
κ' ἀθάνατο ρουσφέι.

Ἐπὶ αὐτὸ καὶ μόνον σκίζονται πατριωτῶν ἱμάτια
κ' ἀνάπτονται πυρεῖα,
κ' ἡ τῶν γλωσσῶν ἀκρόασις
καλεῖτ' ἐλευθερία.

Μὲ τὸ Σύνταγμα μας μόνον,
ποῦναι κάσφος τῶν γειτόνων,
ὅταν ἔχῃς λίγο θάρρος
εἰμπορεῖς νὰ γίνῃς Τσάρος.

Κ' ἐνῶ χάσεις πεινασμένους μὲ πολλῶν οὐτόρων φούσας
καὶ γὰρ τὸ καρβέλι ὀρεῖς,
ραπανάμα καὶ ζακωσάμα
γὰρ τὴν ὄρεϊ γυνεύεις.

Θάχετε κομμάτων σιάναι,
θὰ γενῆτε μεγασιάνες,
Δούκες, Τσάροι, Βασιλεῖς.

Καὶ Μουζίκος δὲν θὰ μείνῃ
τὸ κεφάλι του νὰ κλινῇ
σὺν καὶ πρὶν ὑποτελής.

Θάχει ἐκλογαῖς κ' ἀγῶνας
τῆς Ἑλλάς καὶ τῆς Κορδόνας.

Θάχουν ψῆφο κ' οἱ Μουζίκωι, καὶ μὲ βότκα μεθύσμενοι
θὰ πηγαίνουν νὰ ψηφίζουν ζωντανοὶ καὶ πεθαμμένοι.

"Ολοι κ' ἄ' σ' τῆς κάλπαις ἴτε,
φόλα, βρὲ παιδιὰ, τοῦ Βίτε,
καὶ καρφότο μονοκοῦκι
ἴσ' τὸν χρυσὸ τὸν Δολγορούκη.

Βίταρος, θὰ λένε τοῦτοι,
Δολγορούκαρος ἐκεῖνοι,
κ' ὅλο θὰ βρωμᾷ μπαροῦτι
μέσα σὲ παθῶν καμίνι.

Θάχετε διαδηλώσεις, χίλια δὲ προγράμματα,
κ' ἄλλα τέτοια πρόγραμμα,
καὶ θὰ τρέχετε σ' τὰ κέντρα καὶ θὰ κάνετε καὶ στίχους,
καὶ μορφὰς ὑποψηφίων θὰ λασπώνετε σ' τοὺς τοίχους.

Μπούμ, Κορδόναρος κ' Ελγά,
μπούμ, γενναῖοι τῶν γενναίων...
θὰ δουλεύη πιστολιά,
πατερὸ καὶ τῶν γονέων.

Ἐνεργὸν θὰ παίζουν μέρος κ' ἡ δικαίη σας ἢ κυράδες
ὅπως καὶ τῆς Ἑλληνίδες,
καὶ θὰ τρέμουν τῆς σανίδες
τῶν Κοζάκων ἢ φοράδες.

Κάθε ποῦρος πατριώτης ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν
θὰ φωνάζη γὰρ τοὺς νόμους πῶς τοὺς ἔκαναν σαλάτα,
καὶ κατόπιν ἐξελέγξεις κ' ἀκυρώσεις ἐκλογῶν,
καὶ θὰ βρῖσκεται σ' τῆς κάλπαις ποῦ καὶ ποῦ καμμιὰ πατάτα.

Θὰ συνέρχεται μὲ λαύραν λαοπρόβλητος Βουλὴ,
καὶ καθένas λιμαδόρος
τῆς Ρωσσίας Βουλευφόρος
ὅταν θέλῃ κ' ὅπως θέλει κ' ὅσο θέλει θὰ μιλῇ.

Καὶ τοῦ Τσάρου πότε πότε,
συμπεθέροι πατριῶται,
θὰ τοῦ μπαίνῃ σ' τὸ ρουθοῦνι,
κ' ὅσο θέλει τὸ κουνδοῦνι
ὁ Μορόντζεφ ὅς κτυπᾷ...
τοῦτος δὲν θὰ σιωπᾷ.

Εὐὰν κοκκινοσκοῦφηδες θὰ σκούζουν σμερδαλέοι,
κ' ὁ Τσάρος θέλωντας καὶ μὴ μὲ τὸ στανιὸ θὰ λέη
πῶς εὐχαρίστως γύρω του κυττάζει συνηγμένους
τοὺς βουλευτὰς τοῦ γένους.

Στὸν Τσάρο θὰ φορτώνεται καθένas γὰρ Κουβέρνο
λαλῶν μὲ τόνον ἀπειλῆς :
ἢ τῶρ' ἀμέσως μὲ καλεῖς,
ἢ βάξω σκούφια κόκκινη καὶ τὴν σανίδα πέρω.

Ἐν τούτῳ τῷ Συντάγματι δημοκρατῶν πληθώρα,
οἱ Ραμπαγάδες θ' ἀφ' ὧν καὶ σ' τὰ δικά σας μέρη
μὲ τοὺς κοκκινοσκοῦφηδες τί θὰ τραβήξῃ τῶρα
κ' αὐτὸς ὁ Τσάρος, βρὲ παιδιὰ, μόν' ὁ Θεὸς τὸ ξέρει.

Ἐν τούτῳ τῷ Συντάγματι, τῷ τόσον μακροθύμῳ,
κάθε φωνὴ σωφρόνων
σ' τὴν γῆν τῶν φαμπαρόνων
θὰ χάνεται καθὼς φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ.

Ἐμβρόντητος σ' τὸν κλύδωνα θεσμῶν καὶ Συνταγμάτων
θὰ στέκη κάθε κεφαλὴ πραγματικῶς ἀρετῆ,
κ' ἄλλοι θὰ παίζουν τὸν κρυφτὸ, κ' ἄλλοι σ' τὸ κάθισμά των
θ' ἀφίνουν τὰ ταμπάρα των νὰ κάνουν ἀπαρτία.

" Ἄλλοι, ποῦ τοὺς ἐκούρασαν τῆς Δούμας τὰ Συντάγματα
σ' τὰς ἔδρας των θὰ γέρονται
καὶ δίπλα θὰ τὸ πέρονται,

καὶ φρέσκοι φρέσκοι θὰ ξυπνοῦν μὲ τὰ γλινκοχα
κ' ἄλλοι θὰ λένε πρὸς αὐτοὺς : καλὰ σας ξυπνητοῦν
καὶ θὰ τοὺς δίνουνε τυρὶ κ' ὕδρετικὰ κονιοῦρα.

Μὲ τόσα νομοσχέδια κάθε σοφῆς φιλάνθρωπος
θὰ γεύεσθε καὶ σεῖς καρπούς ἐλευθερίας ἄκρας,
μὲ τοῦτο δὲ τὸ Σύνταγμα, κυρία συμπεθέρα,
κ' Ἀγῶνας Ὀλυμπιακοὺς θὰ κάνῃς καμμιὰ μέρα.

Ὅλ' αὐτὰ, ποῦ καὶ σ' τοὺς Ρώσους ἀνεπίστους θὰ γινῇ
σὰν παράξενα ἱερά κ' ἱερὰ ἀρχὴ θὰ σὰς φανοῦν,
μὰ τοῦ χρόνον προϊόντος θὰ τὰ συνειθίσετε
δίχως ἄλλα γῆν καμμιὰν τούτων νὰ ποθήσετε.

Ἀπὸ φούρνους δημοσίους θὰ γυρεύετε καρβέλια,
γὰρ δημόσια Ταμεῖα πᾶς Μουζίκος θὰ κορώνη,
πλὴν ἀλλοίμονον σ' ἐκεῖνον καὶ μεγάλην σφοδρότητα,
ποῦ γεννεῖται δίχως μέσα, δίχως μπάρμπα σ' τὴν Κ.

Εἰς τὸ Σύνταγμά μας τοῦτο τὸ σωτήριον ξαπλώσαν,
σοῦ τὸ λέω γὰρ καλὸ σου.
Τοῦτο πάρε, συμπεθέρα,
γὰρ νὰ ζήσης ἐλευθερία.

Εὐὰν εὐοὶ καὶ χαρασσοὶ
τὸ Σύνταγμά μας τὸ χρυσό.
Πανήγυρις τὴν σήμερον καὶ μὲς σ' τὴν γῆν τοῦ ἔθους
καὶ τόσα νικητήρια,
δεχθῆτε καὶ τοῦ Περικλῆ, τοῦ μόνου μου συντρόφου,
θερμὰ συγχαρητήρια,
καὶ πάρετε τὸ Σύνταγμα νὰ τῶχῃ ἐδῶ πέρα
γὰρ σκιάχτρο σ' τοὺς Ἰάπωνας κ' ἀδιάκοπη φοβέρα.

Τόσο κ' ἡμεῖς προκόψαμε, συμπεθέροι, μὲ τοῦτο,
ποῦ τώρα λένε μερικοὶ
παρρηγοῦντες γνωστικοὶ
πῶς σ' τοὺς Ρωμηοὺς χρειάζεται τὸ Ρούσικο τὸ κούτι.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἰωάννης ὁ Πατριάρχης, συγγενὴς μας προσφιλέως,
ἀν' οἰκτοκαρδίας, ἐπιτότης, σθεναρὸς κ' ἀειθαλής,
μὲ τὴν Ἀίετο τὴν Ἑλμίναν ἐνυμφεύθη κατ' αὐτοῖς,
ἀνταξίαν του συμβίαν μὲ σπανίας ἀρετῆς.
Κ' ὁ Ρωμηὸς ἐβδὴ χαίρων : χαίρει Γάγκο, χαίρει Ἑλμίνος
κ' ἡ ζωὴ σας ὅλη νάσαι σὰν τοῦ μέλιτος τὸν μῆνα.

Ἀναχωροῦσης προσεχῶς τῆς Δευδοῦ τῆς Ἀννας,
σπουδαίας καλλιτέχνιδος καὶ γὰρ τὸ πλάνο μάννας,
τὸ κλειδοκῦμβλλον αὐτῆς, φιλόμουσοι πολῖται,
πολὺ φθνήναι πωλεῖται,
καὶ σπεύστε σ' τὴν σπῆν τῆς εἰς τὴν ὁδὸν Φειδία
κ' ὅπ' αὐτῶν ἀρνητὸν ὁκτώ, ποῦ τρέχει μελωδία.

Τῆς Ἑλένης Ρουσοπούλου τῆς Φωτογραφικῆς,
ἐπιστήμονος μελέτης κ' ἀληθῶς σημαντικῆς,
ἔχον χρησίμον κυρίως ἐμβριθεὺς κ' ἐργατικῆς.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖον μ' ἓνα χεῖμαρρον φῶν
σ' τῆς Πηγῆς τῆς Ζωροδόχου μετεφέρθη τὴν ὁδὸν,
ποῦναι δράσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
σ' τὴν οἰκίαν Ἐμπειρίκου, δεκατέσσερ' ἀριθμός.